

[O. Mathiasen.]

være helt i sin orden, at skoledirektionen får bemyndigelse til at antage medhjælpere for amtsskolekonsulenten.

Den højtærede minister har i § 21, stk. 1, foreslået en ændring derhen, at ordene „fortrinsvis en af de i amtet virkende lærere“ udgår. Det vil sige, at en lærer ikke længere skal foretrækkes ved besættelsen af dette embede, hvis han i forvejen er lærer i amtskredsen. Jeg vil gerne spørge, hvorfor ministeren ønsker denne ændring i loven. Jeg har naturligvis læst den højtærede ministers begrundelse, men jeg synes ikke, den er særlig positiv. Det er nok muligt, at det kan forekomme, at det vil være bedst at vælge en ansøger uden for amtskredsen, hvis han altså har særlige kvalifikationer, men dette giver loven i forvejen adgang til gennem det „fortrinsvis“, som står dér. Jeg tror, det i de allerfleste tilfælde vil være af stor betydning, at konsulenten bliver en af de lærere, der virker i kredsen — i hvert fald fortrinsvis. Jeg må vel forstå det sådan, at når den højtærede minister vil have dette ord strøget, betyder det, at man mere end hidtil vil give adgang for ansøgere uden for amtet, og det finder jeg ikke der er særlig grund til.

I lovforslaget foreslås det, at amtsskolekonsulenten skal lønnes efter lærerlønningens 7. lønklasse, det vil sige omtrent som en stadsskoleinspektør, men lavere end en skoledirektør, som er i 8. lønklasse. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister: ville det ikke være rimeligt at overveje, om amtsskolekonsulenten ikke bør rykke op i samme lønklasse som en skoledirektør i en købstad? Jeg er absolut ikke tilhænger af for mange lønklasser for stats- og kommunale tjenestemænd, heller ikke inden for skolens verden, jeg kan endda sige tværtimod; jeg ville foretrække en vis nivellering på dette område. Jeg er i det hele taget slet ikke sikker på, at den indsats af betydning for samfundet, som de høje tjenestemænd gør, altid står i rimeligt forhold til deres lønplacering sammen-

lynet med de lønninger, de lavere tjenestemænd har.

Men når vi nu engang har denne løn-skala — og jeg går ud fra, at der ikke i hvert fald for tiden i det høje ting er nogen mulighed for at få dette forhold ændret — må lønplaceringen foretages sådan, at den er ret og rimelig, og det synes jeg ikke den er for amtsskolekonsulenternes vedkommende. Jeg synes, den gerning, amtsskolekonsulenten har, må kunne måle sig med den, en skoledirektør har i en købstad med måske 20 000-25 000 indbyggere. En skolekonsulent kan have 150 000 indbyggere i sit amt, altså et meget stort område. Jeg vil gerne have, at man overvejer, om lønklassen for amtsskolekonsulenters vedkommende er den helt rigtige.

Det hedder i gældende lovs § 36, stk. 2, 3. punktum, at der kan ansættes en skoledirektør i et købstadordnet skolevæsen, hvor skolevæsenets omfang gør det ønskeligt. Det forekommer mig, at denne bestemmelse er for vagt udformet. Hvor stort skal skolevæsenets omfang være, før der kan ansættes en skoledirektør? Dette skøn er overladt til de kommunale myndigheder, og det er mit indtryk, at der hersker temmelig stor usikkerhed på dette område. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om der ikke kunne være grund til nu, da man alligevel skal ændre loven, nærmere at præcisere disse regler for oprettelse af skoledirektørstillingerne, sådan at man f. eks. sagde, at købstæder over en vis størrelse — skal vi sige på 20 000-25 000 indbyggere — skal have en skoledirektør.

Til slut har jeg nogle bemærkninger til det afsnit i lovforslaget, som jeg anser for den vigtigste og væsentligste ændring af den gældende lov. Det er bestemmelsen i lovens § 3, som gør skolenævn obligatoriske ved alle skoler i kommunen, hvor der er mere end én skole. Det er på mange måder overmåde interessant at se, hvordan man behandlede denne sag i det høje folketing i 1949, da skoletilsynsloven blev til. Den højtærede undervisningsminister, som den-